

Norges stilling til Sovjets innbydelse.

107036

Statsminister Mowinckel ntaler sig.

Genève idag.

Norsk Telegrambyrås korrespondent i Genève har bedt statsminister Mowinckel om en uttalelse i anledning av Sovjet-Samveldets optagelse i Folkeforbundet.

Statsministeren svarer:

— De nordiske stater, og ikke minst Norge, har med stor tilfredshet og glede stemt for Sovjet-Samveldets optagelse i Folkeforbundet i full forvisning om at medlemskapet vil medføre at Samveldet følger sig sterkere forpliktet til å arbeide for fredens trygging og fremme.

Når de nordiske stater ikke deltok i den telegrafiske innbydelse som var underskrevet av ca. 30 delegasjoner, var det fordi de fant fremgangsmåten i høi grad uformell, og jeg for min del er fast overbevist om at det hele hadde kunnet skje mer harmonisk og også politisk mer tilfredsstillende på annet vis.

Ved en så viktig begivenhet som denne er det meget påkrevet å følge nøie de regler som er foreskrevet. Avvikelser herfra svekker i virkeligheten ikke alene Folkeforbundet selv, men kan også gi den nyinntredende et falsk inntrykk av de forhold som møter ham innen Folkeforbundet.

Jeg tror det er en almindelig mening at det her lå visse ego-

sentriske politiske beveggrunner bak som aldri kunde bli til gagn for de almene objektive hensyn som Folkeforbundet bør følge.

Dette satte da også sitt merke på selve mottagelsen som savnet det høitidelige preg, den følelse av almen glede som gav sig uttrykk da Tyskland blev optatt.

Imidlertid må jo alle håpe at den skygge som disse unødige optagelsesintriger kastet over selve det viktige og betydningsfulle skritt som her er gjort, ikke må øve noen skadelig innflytelse på fremtiden. Og det sier sig selv, at med Sovjet-Samveldet som medlem og lojal medarbeider er Folkeforbundet i høi grad styrket og dets evne til å arbeide for fred og fremskritt tilsvarende øket.

Det vi nu savner er ikke bare at også De Forente Stater vil slutte sig til Folkeforbundet, men kanskje likeså sterkt at både Japan og Tyskland ikke lenger vil holde sig utenfor. Hvad særlig det siste land angår, tror jeg at alle for hvem det er en livsbetingelse å arbeide for en lojal objektiv og almindelig mellemfolkelig forståelse, ser det som et veldig savn at et så stort folk som det tyske står utenfor det samarbeid som skulde være alle folks, og som ikke kan bli til full velsignelse før alle ærlig og opriktig er med på arbeidet.

Mowinckel